

ת"פ 51434/02/16 - אנדרי דוברובין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 51434-02-16 מדינת ישראל נ' דוברובין(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 70539/2016

לפני המבקש
ע"י ב"כ עו"ד שקלאר
נגד המשיבה
ע"י ב"כ עו"ד דורון
כבוד השופטת מעין בן ארי
אנדרי דוברובין
מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה בהתאם לפקודת ביזון בית משפט לכפות את המשיבה או נציגיה בקנס או במאסר, על מנת שתקיים צו להשבת תפוסים שניתן במסגרת גזר הדין בעניינו של המבקש.

העובדות הצריכות לעניין:

1. נגד המבקש (נאשם 1) ונאשמת 2 אשתו, אזרחי אוקראינה, הוגש כתב אישום המייחס להם ריבוי אישומים של הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה ועבירות נוספות. בהתאם לעובדות, החל ממועד כניסתם לארץ ועד למועד מעצרו, צרבו הנאשמים על גבי כרטיסי חיוב של אנשים תמימים את שמם, ורכשו באופן זה, במרמה, רכוש בשווי רב.
2. ביום 20/4/16, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמות עונשיות ביחס למבקש ולנאשמת 2, שכללו השתתפות עונשית מאסר, כל אחד בהתאם לחלקו בכתב האישום המתוקן. בנוסף, הודיע המבקש כי הוא מוותר על פריטים שנתפסו במסגרת אישום 13 אשר נמחק מכתב האישום.
3. ביום 29/6/16, בהתאם להסכמות, נדון המבקש לעונש של 16 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו 16/2/16 ומאסר למשך 8 חודשים שהמבקש לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים עבירה בה הורשע.
4. בנוסף, ובהתאם לפרטי ההסכמות, לפיהם המבקש מוותר על הפריטים שנתפסו בקשר לאישום 13, נקבע בגזר הדין כדלקמן: "ניתן צו כללי למוצגים. אשר לתפוסים נשוא אישום 13, הנאשם מוותר על חזקה בהם והם יושבו לבעליהם. אשר ליתר התפוסים לרבות כל מה שנתפס מידי הנאשם כולל כספים, יושבו לנאשם באמצעות בא כוחו, עו"ד שקלאר" (סעיף 4 בגזר הדין).

5. להשלמת התמונה, יצוין כי על נאשמת 2, הוטל עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, וכן 8 חודשי מאסר על תנאי. בגזר הדין בעניינה ניתנה הוראה כללית בדבר הטיפול במוצגים.

6. בחלוף מספר חודשים מיום מתן גזר הדין, הושבו לידי המבקש רק חלק מהתפוסים, כאשר המשיבה סירבה להשיב פריטים נוספים, ומכאן הבקשה שלפני.

התפוסים בתיק וטענות הצדדים:

7. ראשית, ועל מנת להכריע בבקשה, יש לערוך הבחנה בין סוגי התפוסים שנתפסו בפרשה. מהמבקש נתפסו בעת מעצרו כסף ורכוש אישי, אשר הושבו לו בהתאם להסכמות בין הצדדים. בנוסף, בשים לב לכך שהמבקש ויתר על רכוש שנתפס בגדר אישום 13 שנמחק, הושב רכוש זה לבעליו החוקי. גם לנאשמת הוחזר ציוד אישי וכסף שנתפס ממנה.

8. באשר לתפוסים מושא הבקשה שלפני, מדובר ב- 22 פריטים (מסומנים בעיגול על גבי טבלת מוצגים במ/1) שמהותם מוצרי ביגוד, הנעלה, אביזרים, חלקי מחשב וטלפונים. רכוש זה נתפס מהנאשמים, ולמעט מחשב אחד הקשור באישום 12 (פריט 31 בטבלה) לא מדובר ברכוש אשר מופיע בכתב האישום. רכוש זה, אף לא הושב לבעליו בשל כך כי המשיבה טרם התחקתה אחר בעלים אלה (להלן- **התפוסים שבמחלוקת**). בהתאם להצהרת המאשימה, התפוסים שבמחלוקת אינם חלק מהתפוסים שאוזכרו באישום 13 שנמחק ואף אינם חלק מהרכוש המוזכר בכתב האישום המקורי או המתוקן.

9. ב"כ המבקש טען כי במסגרת גזר הדין, ולאור ההסכמות בין הצדדים, ניתנה הוראה ברורה ומפורשת להשבת כל התפוסים למעט אלה עליהם ויתר המבקש (נשוא אישום 13), וכי אין מקום לפרשנות נוספת על האמור בגזר הדין. לפיכך, הוא דורש את השבת התפוסים שבמחלוקת לחזקת המבקש, תוך הטלת סנקציה על המאשימה שלא פעלה מידית בהתאם להחלטה שיפוטית.

10. ב"כ המשיבה טען כי לאחר שנבדק הרכוש הנוסף נשוא התפוסים שבמחלוקת, ומשהוברר כי מקורם של יתר הפריטים בהונאה, בשים לב לכך שחלקם אף נושא תגיות מחיר, ובחלקו כולל בגדי נשים, הרי שהעברת רכוש זה לידי המבקש, יש בה כדי ליצור עיוות משפטי, כל זאת ביתר שאת כאשר המבקש ויתר על כל הרכוש במסגרת חקירתו במשטרה מיום 18/2/16. לטענת ב"כ המשיבה, התפוסים שבמחלוקת מעלים לכל הפחות חשד לקיום עבירה של החזקת נכס שיש עליו חשד כי הוא גנוב, ולפיכך, אין מקום להעבירם לידי המבקש.

ההכרעה:

11. אמנם, בגזר הדין נקבע כי כל התפוסים למעט אלה עליהם ויתר המבקש הקשורים באישום 13, יושבו לחזקתו, אולם לא ניתן להתעלם כלל ועיקר מהעובדה כי התפוסים שבמחלוקת אינם נכללים בכתב האישום, ולגביהם לא ניתנה התייחסות מפורשת של הצדדים במסגרת ההסכמות שגובשו. מעבר לאמור,

המשיבה אוחזת בתפוסים אלה, משלא הוברר מי בעליהם ולאחר שהמבקש עצמו ויתר עליהם בחקירתו במשטרה, כנזכר לעיל.

12. לאור האמור, ובהתחשב בטענת המשיבה לפיה ישנן ראיות לכך שהמבקש החזיק למעשה ברכוש שיש לגביו חשד סביר כי הוא גנוב, תודיע המאשימה תוך 60 ימים אם בכוונתה להגיש נגד המבקש כתב אישום בגין האמור, שאחרת אין בסיס משפטי להחזקת התפוסים שבמחלוקת בחזקת המשיבה, ויש להחזירם לגורם שאצלו נתפסו.

ככל שיוגש כתב אישום, הכולל את התפוסים שבמחלוקת, יהיו אלה נתונים להכרעת המותב אשר ישב בדיון.

13. לאור הקביעות האמורות, הרי אינני סבורה כי התמלאו התנאים לתחולתה של פקודת בזיון בית משפט. די בכך כי המבקש עצמו ויתר על חלק מהרכוש שנתפס בחקירתו במשטרה, ובהמשך, במסגרת ההסכמות בין הצדדים, וכן בשים לב לכך שלגבי חלק מהרכוש סבורה המשיבה כי הוא קשור בביצוע עבירה נוספת, וישנה אפשרות כי יוגש לגביו כתב אישום, על מנת לקבוע שאין מדובר בבזיון בית המשפט על דרך של התעלמות מהוראה שיפוטית ברורה על פניה. במצב דברים זה, נראה כי בצדק פעלה המשיבה משנמנעה להחזיר את התפוסים שבמחלוקת לידי המבקש ופנתה לבית המשפט לקבלת הבהרות.

14. הבקשה נדחית. על המאשימה לפעול בהתאם לאמור בסעיף 12 בהחלטה.

15. המזכירות תסרוק את המסמך במ/1 לתיק האלקטרוני.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשע"ז, 24 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.